

Sag anlagt den 16. maj 2023 — WT mod Kommissionen**(Sag T-282/23)**

(2023/C 271/45)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: WT (ved advokat M. Velardo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen om afslag på ansøgningen om overførsel af pensionsrettigheder i henhold til artikel 11, stk. 2 og 3, i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, truffet af Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder PMO/2 — Pensioner den 4. august 2022 med referencen »PMO 2, TFT IN, 2833610500, Pers. Nr: 336105«, annulleres.
- Kontraktindgåelsesmyndighedens afgørelse af 13. februar 2022, meddelt samme dag, hvorved der blev givet afslag på klage (nr. R/496/22) over afgørelsen af 4. august 2022, indgivet i henhold til artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union, for så vidt som fristen på seks måneder alene er fastsat ved gennemførelsesbestemmelser og ikke ved nogen vedtægtsmæssig bestemmelse. Sagsøgeren har ligeledes rejst en ulovlighedsindsigelse i henhold til artikel 277 TEUF vedrørende de almindelige gennemførelsesbestemmelser, idet de er i strid med trinløse retsregler.
2. Andet anbringende om en retlig fejl ved fortolkningen af begrebet force majeure og af de finansielle bestemmelser samt om tilsidesættelse af omsorgspligten og proportionalitetsprincippet. Det kan ikke nægtes, at covid-19-pandemien var en både anormal og uforudselig begivenhed, der havde eksogene og voldsomme virkninger på administrationen og planlægningen af egne hverdagsaktiviteter, herunder — som i sagsøgerens tilfælde — indgivelse af en ansøgning om overførsel af pensionsrettigheder efter fristen på seks måneder. I det foreliggende tilfælde er der således både subjektive og objektive forhold, som begrunder påberåbelse af force majeure.

Sag anlagt den 24. maj 2023 — Sber mod SRB**(Sag T-290/23)**

(2023/C 271/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sber Vermögensverwaltungs AG (Wien, Østrig) (ved advokat O. Behrends)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans (Afviklingsinstansen)

Sagsøgerens påstande

- For det første annulleres Afviklingsinstansens afgørelse af 28. juli 2022 vedrørende sagsøgerens begæring om aktindsigt.

- For det andet annulleres afgørelse af 8. marts 2023 truffet af Afviklingsinstansens klagenævn i sag 4/2022, for så vidt som denne afgørelse indeholder konstateringer, der er ugunstige for sagsøgeren.
- For det tredje annulleres det afslag, der følger af artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ 15 arbejdsdage efter afgørelsen truffet af klagenævnet.
- Sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat tre anbringender.

1. Det første anbringende, hvormed det gøres gældende, at Afviklingsinstansens afgørelse dateret den 28. juli 2022 vedrørende sagsøgerens begæring om aktindsigt (»den oprindelige afgørelse«) er ulovlig.

- Ulovligheden af den oprindelige afgørelse er blevet fastslået i klagenævnets afgørelse på en måde, der er bindende for Afviklingsinstansen. Den er også ulovlig af de nedennævnte yderligere grunde.

2. Det andet anbringende, hvormed det gøres gældende, at klagenævnets afgørelse er ulovlig af de følgende grunde.

- Klagenævnet har overskredet rammerne for sin kompetence og har tilsidesat artikel 85, stk. 8, i forordning (EU) nr. 806/2014 ⁽²⁾, fordi det hævder at kunne stadfæste dele af Afviklingsinstansens oprindelige afgørelse på bindende og endelig vis på trods af klagenævnets afgørelse om at tilbagegive sagen til Afviklingsinstansen.
- Klagenævnet undlod med urette at give adgang til sagsakten og aktindsigt i dokumenterne ved afgørelse som følge af klagenævnets fejlagtige opfattelse, hvorefter sådanne skridt ville omgå reglerne om aktindsigt.
- Afviklingsinstansens klagenævn begik en fejl ved ikke kategorisk at udelukke enhver mulighed for påberåbelse af artikel 4, stk. 1, litra a), fjerde led, i forordning (EF) nr. 1049/2001.
- Afviklingsinstansens klagenævn begik en fejl ved ikke kategorisk at udelukke enhver mulighed for påberåbelse af undtagelsen i artikel 4, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1049/2001.

3. Det tredje anbringende, hvormed det gøres gældende, at det stiltiende afslag er ulovligt.

- Afviklingsinstansen overholdt ikke sin forpligtelse til at træffe afgørelse inden for den frist, der er fastsat i artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1049/2001. Denne omstændighed udgør et afslag på aktindsigt i henhold til artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1049/2001. Afslaget er ulovligt på grund af den bindende karakter af afgørelsen truffet af Afviklingsinstansens klagenævn. Det er derudover ulovligt på grund af den manglende begrundelse.

Sagsøgeren har fremført ulovlighedsindsigelser med hensyn til artikel 20 og artikel 21, stk. 4, i klagenævnets forretningsorden og artikel 85, stk. 8, og artikel 86, stk. 1, i forordning (EU) nr. 806/2014, som fortolket af Afviklingsinstansen.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 806/2014 af 15.7.2014 om ensartede regler og en ensartet procedure for afvikling af kreditinstitutter og visse investeringsselskaber inden for rammerne af en fælles afviklingsmekanisme og en fælles afviklingsfond og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010.